

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Enchiridion Theologiæ Pastoralis Et Doctrinæ Necessariæ Sacerdotibus Cœram Animarum administrantibus

Binsfeld, Peter

Avgvstæ Trevirorum, 1609

6. Cap. De Excommunicationibus in iure reseruatis Episcopis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40721

& Bartholomæus Caranza Archiepiscopus Toletanus in summa Conciliorum, existimant censuras dicti Concilij nõ esse receptas.

Vigesimasecunda, ex extrauagant. Gregorij XIII. edita Romæ Anno Domini 1575. incipienti, Vbi gratiæ. Excommunicantur, qui ingrediuntur in clausuram & septa monialium sine licentia eius, qui eam dare potest, & sufficienti causa, siue sint viri, siue mulieres, etiam cuiuscunque præminentia & dignitatis existant. De hac extrauag. vide Felicianum Episcopum Scalan. de censuris, de excommun. cap. 14. & latè Nauarr. in commentario quarto de regularibus. Aliæ adhuc sunt in iure, vel Doctoribus positæ excommunicationes Pontifici reseruata, quæ vel abrogatæ: vel paruum vsum habent apud nos. Qui legere voluerit, videat Doctores citatos.

CAPVT VI.

DE EXCOMMUNICATIONIBUS RESERVATIS EPISCOPIS.

DE his vide Angelum verbo Excommunicatio 6. Syluest. eodem verb. 8. Nauarr. in Manuali, cap. 27. à num. 112. Episcopum Scalen. loc. cit. cap. 23.

Prima, est in cap. Prouenit. de sentent. excommun. Quando quis leuiter percutit clericum,

ricum, vel monachum. Eadem est ratio, quando excommunicatio est Papalis, sed propter aliquod impedimentum, absolutio conceditur inferiori, tunc absolutio impendenda ab Episcopo.

Secunda, quam fert Episcopus per suum, aut synodale statutum sibi reseruans absolutionem, iuxta capit. Nuper. de sentent. excommun.

Tertia, in capit. Eos, eodem tit. in 6. aliquando Papalis, aliquando Episcopalis, aliquando non, vbi excommunicatus declaratur, qui ob periculum mortis, aut aliud iustum impedimentum absolutus ab eo, qui aliter non potuisset, recuperata valetudine, vel sublato impedimento, quam citò commodè potest, non se repræsentat superiori, à quo debet absolui, quo eius obediat mandatis, & etiam qui absolutus à Papa, vel eius legatis cum conditione, vt se præsentet ordinarijs, vel alijs iudicibus, pro susceptione pœnitentiæ, vel satisfactione facienda læsis, non facit quam primum potest, eandem sententiam ipso facto incurrit. Hæc excommunicatio est Papalis, si prima talis erat. Episcopalis, si prima talis: nemini vero reseruata est, quando prima non erat reseruata.

Quarta, in cap. Nuper. & c. Si concubinæ. de sentent. excommun. vbi excommunicatur qui scienter participat cum excommunicato

in crimine, ob quod excommunicatus est cū
 reservatione absolutionis ei, cui esset reserva-
 ta absolutio excommunicationis, ob crimen-
 tum quo participando eam alius incurrit. Quan-
 do prior erat Episcopalis, posterior etiam ta-
 lis est.

CAPVT VII.

DE EXCOMMUNICATIONI- bus nemini reseruatis.

SERVABITVR ordo positus ab Angelo
 verb. Excommunicatio 7. & Nauar. loc. cit.
 à num. 114.

Prima, in capit. Administratores. 23. quæst.
 5. excommunicantur omnes principes, gu-
 bernatores, & officiales seculares, qui ter ad-
 moniti ab Episcopis, & alijs Ecclesiasticis, re-
 culant eis facere iustitiam super eorum cau-
 sis, siue id fiat ex negligentia, siue ex iniquo
 animo.

Secunda, in cap. Licet. de electione excom-
 municatur, qui electus à paucioribus, quam
 à duabus partibus Cardinalium in summum
 Pontificem consentit in electionem: quam
 sententiam etiam incurrunt, qui talem recipi-
 unt pro Papa.

Tertia, in c. Quoniam. de officio ordinarij,
 excommunicatur Episcopus, qui in ciuitate
 diuer-